

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei 2011/18/PESC a Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Deciziei 2010/656/PESC a Consiliului de reînnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d'Ivoire și a Regulamentului (UE) nr. 25/2011 al Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din [Côte d'Ivoire], în măsura în care acestea îl privesc pe reclamant;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente invocate de reclamant sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-118/11, Attey/Consiliul

Acțiune introdusă la 3 martie 2011 — Kipré/Consiliul

(Cauza T-124/11)

(2011/C 130/36)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Stéphane Kipré (Abidjan, Côte d'Ivoire) (reprezentant: J.-C. Tchikaya, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei 2011/18/PESC a Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Deciziei 2010/656/PESC a Consiliului de reînnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d'Ivoire și a Regulamentului (UE) nr. 25/2011 al Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din [Côte d'Ivoire], în măsura în care acestea îl privesc pe reclamant;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente invocate de reclamant sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-118/11, Attey/Consiliul

Acțiune introdusă la 23 februarie 2011 — LG Display și LG Display Taiwan/Comisia

(Cauza T-128/11)

(2011/C 130/37)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: LG Display Co. Ltd (Seoul, Coreea de Sud) și LG Display Taiwan (Taiwan, Republica Chineză) (reprezentanți: A. Winckler și F.-C. Laprêvotte, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

- Anularea parțială sau reducerea în mod substanțial a amenzii aplicate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată și a altor cheltuieli legate de această cauză;
- luarea oricăror alte măsuri pe care Curtea le consideră adecvate.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul cererii lor, reclamantele solicită anularea parțială a Deciziei C(2010) 8761 final a Comisiei din 8 decembrie 2010 în cazul COMP/39.309 — LCD — Ecrane cu cristale lichide, prin care Comisia a constatat că reclamantele, împreună cu alte întreprinderi, au încălcat articolul 101 TFUE și articolul 53 SEE prin participarea la o înțelegere unică și continuă și prin practici concertate în sectorul ecranelor cu cristale lichide pentru televizoare, computere și monitoare, în măsura în care prin decizie se aplică amenda reclamantelor.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive:

1. Primul motiv, prin care se susține că, în mod eronat și nejustificat, Comisia a inclus vânzările efectuate de LG Display către societățile-mamă ale acestora în valoarea vânzărilor pentru calcularea amenzilor și că pârâta a încălcat principiile de drept procesual, precum dreptul la apărare. În această privință, reclamantele susțin că:
  - în primul rând, afirmația Comisiei potrivit căreia încălcarea a privit vânzările către societățile-mamă ale LG Display nu a figurat în comunicarea privind obiecțiunile, iar discrepanțele dintre comunicarea privind obiecțiunile și decizia contestată încalcă dreptul la apărare al reclamantelor;
  - în al doilea rând, Comisia a aplicat eronat Orientările privind calcularea amenzilor prin faptul că a inclus în calculul amenzii vânzările efectuate de LG Display către societățile sale mamă;

— în al treilea rând, calificarea vânzărilor afectate drept „vânzări directe SEE” sau „vânzări directe SEE prin intermediul unor produse transformate” încalcă principiul egalității de tratament;

Reclamantele susțin că orice amendă aplicată LG Display ar trebui să aibă în vedere doar vânzările „pe piața liberă” destinate unor entități neafiliate acesteia, întrucât numai aceste vânzări au fost afectate de încălcare.

2. Al doilea motiv, prin care se susține că, în mod eronat, Comisia a refuzat să îi acorde societății LG Display imunitatea de amenzi pentru anul 2005 și a încălcat astfel Comunicarea privind clemența din 2002. În această privință, reclamantele arată următoarele:

— în primul rând, accesul LG Display la dosarul cazului a fost în mod serios restricționat ca urmare a unor deficiențe procedurale;

— în al doilea rând, LG Display a îndeplinit cerințele pentru a beneficia de o imunitate parțială în temeiul Comunicării privind clemența din 2002, aplicabilă în speță;

— în al treilea rând, respingerea de către Comisie a cererii formulate de LG Display nu este motivată și este afectată de mai multe erori în drept și în fapt.

Reclamantele afirmă că amenda aplicată LG Display ar trebui, așadar, să corespundă unei imunități parțiale pentru anul 2005.

3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamantele susțin că, în pofida faptului că LG Display a furnizat un ajutor excepțional Comisiei, care a depășit obligațiile care îi reveneau în temeiul Comunicării privind clemența din 2002, Comisia a refuzat să îi acorde acesteia o reducere suplimentară a amenzii de cel puțin 10 % în schimbul unei astfel de cooperări și că, prin urmare, a încălcat respectiva Comunicare privind clemența.

4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamantele susțin că, prin faptul că, din decizia atacată, Comisia a exclus furnizorii japonezi de ecrane cu cristale lichide, cu toate că doi dintre aceștia au recunoscut că au luat parte la aceeași încălcare unică și continuă, se încalcă principiul securității juridice, expune LG Display unui risc important de încălcare a principiului *non bis in idem* și încalcă principiul proporționalității.

Acțiune introdusă la 7 martie 2011 — Gossio/Consiliul

(Cauza T-130/11)

(2011/C 130/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Marcel Gossio (Abidjan, Côte d'Ivoire) (reprezentant: G. Collard, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluzii

Reclamantul solicită Tribunalului:

— constatarea faptului că, în ceea ce îl privește pe reclamant, domnul Marcel Gossio, Regulamentul (UE) nr. 25/2011 al Consiliului din 14 ianuarie 2011 și Decizia 2011/18/PESC a Consiliului din 14 ianuarie 2011, publicate la 15 ianuarie 2011 în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, nu sunt întemeiate în fapt,

— în consecință,

— anularea Regulamentului (UE) nr. 25/2011 al Consiliului din 14 ianuarie 2011 și a Deciziei 2011/18/PESC a Consiliului din 14 ianuarie 2011;

— în subsidiar, să dispună ca numele domnului Marcel Gossio să fie eliminat de pe listele anexate la regulamentul menționat și la respectiva decizie.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe o încălcare a obligației de motivare, în măsura în care motivele înscrierii reclamantului pe lista persoanelor și entităților cărora li se aplică măsurile restrictive ar fi stereotipe, nefiind menționat niciun element de fapt precis care să permită să se aprecieze pertinenta respectivei înscrieri.

2. Al doilea motiv se întemeiază pe o eroare vădită de apreciere, în măsura în care reclamantul, întrucât face parte din administrație, nu ar avea competența, având în vedere atribuțiile sale, să se supună autorității unui anumit președinte, ci ar trebui să își exercite atribuțiile în vederea asigurării continuității administrației.

Acțiune introdusă la 7 martie 2011 — Ezzedine/Consiliul

(Cauza T-131/11)

(2011/C 130/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Ibrahim Ezzedine (Treichville, Côte d'Ivoire) (reprezentant: G. Collard, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

— Constatarea că, în ceea ce îl privește pe reclamant, domnul Ibrahim Ezzedine, Decizia 2011/71/PESC a Consiliului din 31 ianuarie 2011, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene la 2 februarie 2011, nu este fondată în fapt,